

Teatre de Guàrdia ultima els preparatius per a la seva pròxima estrena: "L'enemic del poble"

text REDACCIÓ

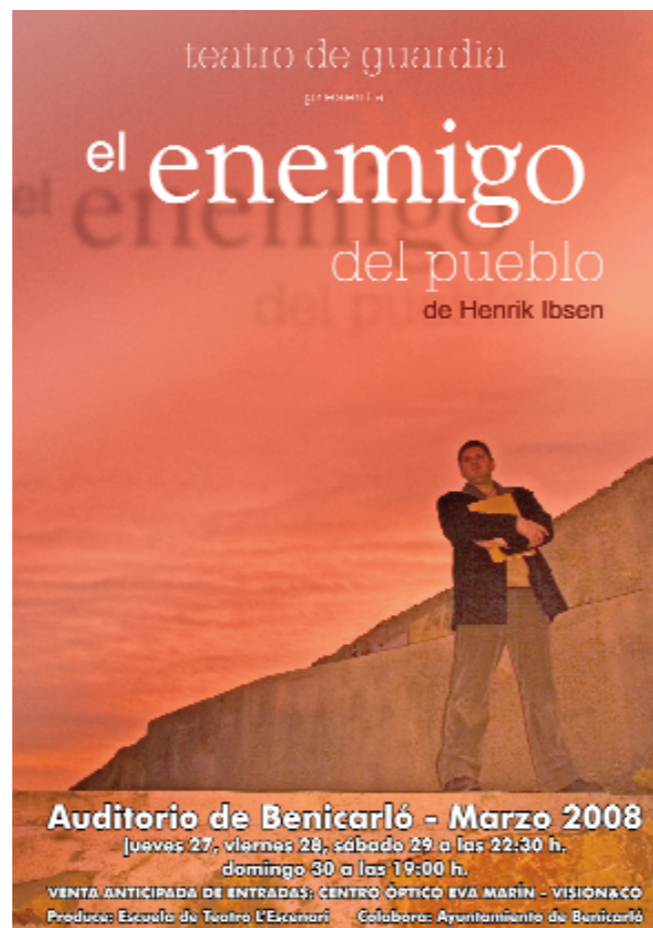
Després del apoteósic èxit aconseguit amb "Adéu a Berlín-Cabaret", la companyia amateur benicarlanda, Teatre de Guàrdia, ultima els preparatius per a la seva pròxima estrena: "L'enemic del poble", de Henrik Ibsen, escriptor considerat com el més important dramaturg noruec i un dels autors que més ha influït en la renovació del teatre universal. Les seves obres no han perdut vigència i és un dels autors no contemporanis més representats en l'actualitat.

"L'enemic del poble" és una obra amb decidida vocació polèmica. Una obra sobre el risc que la democràcia degeneri en demagògia, dictada pels partits polítics: pels professionals "de la política". Una obra sobre el preu que paga qui diu el que la majoria no vol escoltar; sobre el cost de dir la veritat quan és impopular.

Henrik Ibsen va escriure la seva "escandalosa" obra en 1882. Han transcorregut 126 anys, però el seu "enemic del poble" se'ns presenta com una miniatura del món polític contemporani. És doncs, una obra "profètica". Un retrat d'una societat que ens sembla molt coneguda i familiar: polítics experts en dobles llenguatges i triples jocs; mitjans de comunicació que s'anuncien com flagell del poder, però que acaben pactant amb aquest; interessos particulars, emmascarats sota "el bé comú". I una opinió pública a la qual tots diuen servir, però a la qual no dubten a manipular obscenament. Tot, servint-se de la senzilla i rica metàfora de l'aigua enverinada,,

"L'enemic poble" és una obra extremadament incòmoda i, per això, profundament teatral. Perquè el teatre és l'art del conflicte i, no hi ha conflicte més autèntic en un teatre, que aquell que enfronta a l'escenari amb l'espectador. Tal vegada, com en un mirall.

El nou muntatge de Teatre de Guàrdia es representarà en l'Auditori de Benicarló l'última setmana d'aquest mes de març: el dijous 27, divendres 28 i dissabte 29, a les 22.30h. I

el diumenge 30, a les 19h. Les entrades, totes numerades, podran adquirir-se en taquilla una hora abans que comence cada representació. Qui preferisca adquirir la seua localitat de forma anticipada pot dirigir-se al Centre Òptic Eva Marín, Vision & Co, a partir del dimecres 12 de març. En aquesta ocasió, l'autor del cartell anunciador de l'obra ha estat el prestigiós i reconegut artista Jesús Maestro.

PUBLICI-

Vota con todas tus fuerzas.

PSOE

psoe.es

Número 625-07 març 2008 - 1'5 euros
setmanari d'informació general i cultural- Any XIV

la veu
de Benicarló

Fet "inexplicable" a Benicarló

LA VERITAT ESTÀ AÇÍ DINS

Benicarló es mi casa
Benicarló is my home

Aj. mitja ent. de Benicarló

de 5 años
es old on up

“Benicarló is my home”... i quasi que em fa vergonya

Resumirem els fets: l'Ajuntament de la nostra casa reparteix un “fullet educatiu” de 24 planes. L'empresa andalusa que ho ha fabricat, *ciclo verde*, està especialitzada, a més, en contenidors d'escombraries. Té relació una cosa amb l'altra? Potser que si ...

text REDACCIÓ

No hem volgut criticar per criticar, així que consultem directament als experts en la matèria. L'opinió final ... vostès mateixos.

L'ORTOGRAFIA CASTELLANA
És evident que precisament La Veu de Benicarló –tant donada en moltes ocasions a la deixadesa ortogràfica- no és el mitjà més adequat per poder censurar algú per no utilitzar bé la llengua. Ara bé, nosaltres no som cap organisme oficial i no se'ns pot demanar més responsabilitat que la de dir-nos deixats o abandonats. En nom de l'Ajuntament però no es pot

Cubos Ecológicos
separador de residuos

PRESENTACIÓN.
Todos las piezas del cubo pueden cambiar su color, así como su personalización serigráfica para conseguir que el ciudadano lo identifique con los contenedores que se encuentran en la calle.

VERSÁTILIDAD DEL CUBO.
Por las dimensiones y las diferentes combinaciones que se pueden realizar del cubo, este puede colocarse perfectamente en una terraza-lavadero, en el suelo de la cocina o debajo del fregadero.

Según las preferencias del usuario y/o de las medidas del hueco en el que se van a localizar, se podrán deshabilitar una o las dos tapas del contenedor mediante la simple operación de extraer dos o cuatro presillas de la parte trasera.

De esta forma tendremos un cubo convencional, o una combinación muy utilizada que consiste en quitar sólo la tapa del compartimento de envases e inertes, que no producen olores, y mantener el pedal con la tapa. [...\[seguir\]](#)

Página 1 | 2 Siguiente ▶▶

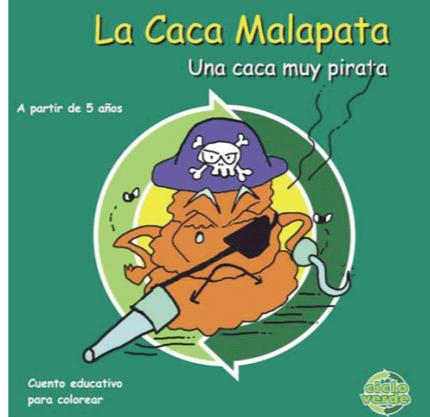

Benicarló es mi casa
Benicarló is my home

Cuento educativo para colorear. A partir de 5 años. Ayuntamiento de Benicarló.

Web de Ciclo-Verde: “Si está en rojo me paro”

consentir que es publique cap document amb fortes errades ortogràfiques. Encara menys si els destinataris de l'escrit són xiquets que, pel to dels dibuixos, encara

La Caca Malapata
Una caca muy pirata

A partir de 5 años

Cuento educativo para colorear

I en la mateixa editorial ...

El envase vacilón

A partir de 5 años

Cuento educativo para colorear

LIPASAM

Para los mayores de la casa / For adults at home

Benicarló tiene una historia antigua, que data de los tiempos de los Iberos. Más tarde fuerón los árabes, y tras la reconquista los crístianos, quienes habitarón esta ciudad, hortícola y marinera.

Nos gusta divertirnos con nuestras fiestas Patronales, de Fallas y otras, todas llenas de color, alegría y buena gatronomía.

Pero sobre todo, Benicarló es una ciudad abierta a las gentes que quieran visitarnos y disfrutar con nosotros, de este entorno, de esta tierra nuestra, que queremos que sea también vuestra.

Benicarlo has an ancient history, from Iberian people times. Later, Arabian people and after the reconquest the Christians lived on this horticultural and marine city.

We like to have fun with our local festivities, Fallas and other ones, all of them full of colour, happiness and good food.

But, above, Benicarlo is a city opened to the people who want to visit it, and enjoy with us this environment, from this our land, which we want to be yours too.

Benicarló més turisme

Ajuntament de Benicarló

Impreso en papel reciclado. Recycled paper made

Aquesta contraportada entre errades ortogràfiques i de concordança ...

La falla El Caduf i el Campanar salvaran dos dels seus ninots

text REDACCIÓ

El jurat qualificador dels diferents ninots que han participat en el Concurs del Ninot Indultat de Benicarló, va resoldre anit premiar a les falles El Caduf i el Campanar al considerar que les dues figures presentades sobresortien entre les altres. La falla infantil, d'una enorme bellesa, és obra de Juanmi Beltrán i escenifica una parella de nens en una sènia acompanyats d'una ovejita i esquiroles. La gran ha estat concebuda per l'artista Toni Rossell i plasma en cartrópedra un vaquer amb la seva escopeta i gos.

L'emoció es va desbordar en les falles guanyadores al conèixer el veredict, especialment en El Campanar. El seu president Rubén Arrufat va manifestar que la falla “necessitava un premi per a aixecar l'ànim”. El monument infantil ha estat un encàrrec exprés a Juanmi Beltrán, que ha disminuït la seva activitat creativa. Els monuments a concurs estaran exposats durant tota la setmana en la planta baixa del Museu de la Ciutat de Benicarló (Mucbe) de dimarts a divendres en horari de 9 a 14 hores i de 17 a 20 hores. Els dissabtes el complex obre de 10 a 13 hores i de 17 a 20 i els diumenges de 10.30 a 13.30 hores.

INJUSTA DERROTA

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Una setmana més, no sé res del partit que el degà del futbol comarcal va jugar a Benicàssim, i no he tingut més remei que buscar per tal d'assabentar-me del resultat. Des que ja no fan aquells programes esportius comarcals els diumenges de tarde, vaig més perdut que un pet dins d'un iacuzzi. Total, que tots s'han passat a les teles i ara no hi ha manera de posar-me al dia. A més a més, les teles fan els programes dilluns o dimarts a unes hores que per a mi són intempestives i poc operatives. Total, que amb tot això ja he omplert unes quantes línies i ara vaig a continuar omplint. Com no tinc vergonya, he de dir que tota la informació sobre el partit que ací poden llegir, ha sortit d'eixa magnífica pàgina ueb que es diu libreindirecto, que no sé si s'ajusta molt a la realitat, però això és el que hi ha.

Segons que he llegit, els de la Plana es van posar amb dos a zero, i el Benicarló va marcar el seu gol abans d'acabar la primera part. La crònica diu que el gol nostre va fer justícia al que s'estava veient, amb la qual cosa jo dedueixo que la primera part vam jugar fantàsticament bé. Aquest va ser el resultat final, ja que al llarg de tota la segona part ningú no va marcar, i sembla que el domini va ser per a l'equip local. De les meues fonts d'informació poca cosa més he pogut treure, com per exemple que el gol dels nostres el va marcar Raül Martínez. També podria dir els autors dels gols de l'equip que entrena Jorge Palomo, però no ho faré, perquè el meu olfacte periodístic em diu que aquesta és una dada que no interessa als lectors d'aquest setmanari, que ja tenen prou de saber el nom de l'entrenador de l'equip que jugava a casa. Amb aquest resultat, el CDB només baixa un lloc a la classificació, cosa que no fa més

Foto: Gregorio Segarra

que confirmar la meua teoria que la salvació està matemàticament aconseguida, tot i que només ens separen tres punts de la zona de descens.

El proper dissabte, dia de la gran desfilada fallera del ninot, a partir de les set de la tarde, el Benicarló juga el seu partit de lliga davant del Traiguera, que el tenim a tres punts i el diumenge ja estarà a sis. Potser la gent es pregunte per què aquest horari, fent coincidir aquest esdeveniment esportiu amb el gran primer gran acte de la gran setmana gran fallera gran gran. Tot té una explicació, i en aquest cas, es veu que si el partit es jugava en diumenge, Xoco es quedava sense porter perquè es veu que el porter havia d'estar a una taula electoral complint amb un dels deures que la democràcia exigeix. Per cert, que el mateix dissabte a les cinc al mateix camp també juga l'esporting Benicarló, en el que pot ser una magnífica tarde futbolística.

Ara voldria parlar de la coincidència d'un partit de futbol i un acte faller, però millor que ho analitze la comissió d'experts, que jo vaig a amanir-me la meua disfressa de la meua falla i a

assajar la coreografia que farem. Perquè la falla és lo primer, i un partit no pot destorbar la festa. Aquest any vaig de cul, perquè entre els assaigs de la coreografia i els de les noves melodies del romper la hora acabaré torrat. La meua casa sembla una boutique, tota plena de maniquins amb els diferents vestits per als propers dies: la disfressa de la cavalcada del ninot, el vestit de fallero en les dues versions, la vesta de tocador de bombo i la de la meua confraria de Setmana Santa. Tot preparat, net i planxat per a lluir-ho aquestos propers i frenètics dies.

Canviant de tema, però tornant al futbol, m'he assabentat que s'està movent un grup de gent per tal de formar una nova junta directiva i fer un tomb important al futbol local. He sentit campanades que parlen d'empresaris locals, entrenadors, gent del futbol... però no vull donar noms perquè si no, ja em veig envoltat de querelles pels advocats dels hipotètics membres d'aquesta junta a l'ombra. Sí, advocats en plural, que la cosa no va de broma. O és que algú es pensava que la cansalada és de pollastre? Segur que el meu amic Gregorio em dóna la raó.

“d'uns patrons mal fets, d'una estructura castellana infame, han fet un vestit en anglès. Imagineu-vos el resultat”.

ve de la p gina anterior

estan aprenent. No es pot consentir la pèssima puntuació amb més d'una coma (,) entre subjecte i predicat (“Si está en rojo me paro” (sic), diu per exemple tot referint-se als semàfors que hi ha escampats pel terme). Els problemes amb els accents diacrítics són una constant, gairebé no n'encerten ni un i desapareixen oracions com ara: “a mi me encantan” (sic, també). I ja per no dir res dels signes d'interrogació i d'exclamació o dels punts suspensius amb perles com “Cual es la playa que más te gusta de nuestro litoral...” (i sic). Fins i tot hi ha problemes a l'hora de diferenciar paraules agudes i planes (“Hazle una foto a la plaza que más te gusté de Benicarló”). L'empastre amb les majúscules és de pronòstic: “El Verano” o “los Íberos”. Hi ha traduccions que són per morir-se de riure; no han estat capaços de traduir “ninots” de falla però –quina barbaritat– han parlat dels “farolillos de sandía”. En fi, faria bé l'Ajuntament de retornar el regalet en qüestió a qui l'haja fet perquè el nom de Benicarló no es pot embrutar així, amb tanta mala folia.

L'ORTOGRAFIA ANGLESA

La professora d'anglès a la qual li hem portat aquesta mena de llibret perquè ens revisara el text en la llengua de Shakespeare ens ha fet un símil molt curiós, que deixa a les clares com de malament està fet aquest disbarat de “cuento para colorear”. Per explicar-nos el que ha vist ha dit: “d'uns patrons mal fets, d'una estructura castellana infame, han fet un vestit en anglès. Imagineu-vos el resultat”. A més, el vestit, està ple de taques: errades ortogràfiques, preposicions incorrectes i concordances sense sentit. Un cas curiós: confon, en castellà, els petards, que els hi diu “cohetes” i, per analogia la traducció anglesa, “rockets”, per coet espacial. Pitjor, impossible.

I és que un anglès mai parlaria d'aquesta manera ni utilitzaria aquestes expressions.

PICASSO

El nostre expert en arts plàstiques ha volgut fer una crítica constructiva, ja que no pot precisar l'edat exacta de l'artista o altres condicions especials. Francament millorables són aspectes com la precisió del traç del retolador, la sensibilitat en el grossor de les línies i, sobretot, la creació de personatges agradables a l'espectador. No es jutja la perícia del dibuixant sinó l'encert de qui ha exposat el seu treball en aquestes condicions.

Dibuixar per a un nen és una responsabilitat important. Cal anar amb compte amb imatges que poden crear fins i tot traumes irrecuperables. En la pàgina 4, la famosa “Tenemos árboles”, unes inquietants mans abracen l'arbre per darrere: això és amor per la naturalesa, podríem dir. Altre exemple: el semàfor de la pàgina 12 té cames i diu adéu. Com es el protagonista de l'enunciat, potser intenta cridar l'atenció amb la mà perquè el dibuixant ho ha enterrat en una amalgama d'elements accessoris. El semàfor de la pàgina següent assenyala la part a pintar de vermell, el color de la passió.

Ànim al company il·lustrador, ja va dir el mestre Picasso que el principal enemic de la creativitat és el bon gust.

EL CONTINGUT

Anàlitzar el contingut es podria fer de dues maneres, passant de tot, pel fet que aquesta publicacioneta, segurament s'ha fet utilitzant el sistema de “copia i enganxa” de qualsevol ordinador i, amb això ja està tot dit o, ficant el dit a la nafra de la gran quantitat de banades i tòpics que s'utilitzen per a descriure qualsevol ciutat de manera general. I és que si estem al Mediterrani, òbviament tindrem arbres. Com a qualsevol ciutat tenim “plazas, jardins i parques”, tot i que ací, més bé se les haurien d'inventar les zones verdes com cal.

Ja no diguem quan parla de la nostra història, en referència al naixement de Jesucrist, amb un dibuix del molló, al mig d'un suposat poblat ibèric (?). Sense cometaris de “la comida muy rica ...”. Fa referència a la Festa de la Carxofa encara que amb tanta gràcia, i poca concordança, que no s'entén què vol dir. Ací, ningú tira papers al terra. Sense comentaris del “cohetes” faller. Què hem de dir dels semàfors de la nostra ciutat, signe d'evident desenvolupament, que tenim, això sí, aparcats al magatzem de la brigada i dels quals en sobresurt un tros per dalt de la seua paret. Ah, i “si está en rojo me paro”(sic).

I és que no paga la pena continuar fent-se dolent veient tot el que amb tanta poca substància, per dir-ho finament, ens presenta aquest succedani de no sé sap què.

Això sí, no podem tancar aquesta crònica dels despropòsits sense indicar-ne un altre que clama al cel quan indica “... con una sandía, un bonito farolillo” (sic), fent referència als farolets de meló de moro. Simplement vergonyós.

En resum, una vegada superes la primera impressió, amb el llibret xales més que amb un Mortadelo: Benicarló is very funny!

600 llauradors es manifesten contra la variant en una protesta capitalitzada pel PP

text REDACCIÓ

En el manifest llegit es reclama la paralització de la construcció de la variant i es denuncia que ja en l'any 1996 l'Ajuntament va ocultar l'oposició agrícola al traçat. Els llauradors recorden que l'Estatut reflecteix que el sector agrícola s'ha de protegir

Uns 600 llauradors -2.000 segons els organitzadors- i 70 tractors van col·lapsar el centre de Benicarló per a rebutjar el traçat de la variant de la N-340 i reclamar el desviament del tràfic pesant per l'autopista de peatge que discorre a pocs metres del nou traçat triat. La plana major del PP de Benicarló i Peníscola van capitalitzar la pancarta que, amb el lema "Per un terme sense barreres" va encapçalar la marxa. La resta de la pancarta va ser sostinguda per representants del Consell Agrari i d'entitats com la *Asociación Local de Agricultores (ALA)* i La Unió de Llauradors i Ramaders-COAG. La resta d'edils del PP van ocupar la segona fila. A la cita es van sumar els dos edils del Bloc. El PSOE va assenyalar aquesta mateixa setmana que l'acte estava polititzat i que el president de la Plataforma, Paco Vallés servia els interessos del PP.

El manifest de la Plataforma, llegit per una periodista local, va anar especialment crític amb tots els partits polítics locals ja que al seu judici la seva falta de diligència i atenció a les demandes del Consell Agrari local han dut a l'elecció d'un traçat que serà enormement traumàtic per al sector primari de Benicarló que ha modernitzat les seves estructures i invertit en noves formes de producció en els últims anys. Això no va ser obstacle perquè algunes de les autoritats sostinguessin la pancarta. La marxa va partir del Consistori benicarlando i va discórrer al costat de la plaça Constitució i va tornar a l'instant d'inici. Durant més de dues hores, la presència d'enormes tractors va col·lapsar els carrers de la població a poques hores de la data fixada per a l'aixecament de les primeres actes d'ocupació.

Famílies senceres, pancartes, grups d'immigrants treballadors del camp, globus i adhesius van ser la resta d'ingredients d'una marxa cívica que va finalitzar reclamant la paralització de la construcció de la variant de Benicarló, Vinaròs i Peníscola i alliberar l'AP-7 com alternativa immediata i barata. L'escrit, consensuat per organitzacions agràries i al que s'han adherit desenes de col·lectius i persones de la localitat, adverteix de la "desaparició d'oficis ancestrals i d'un paisatge que forma part dels nostres pobles". A més va incidir que el sector agrari és un sector estratègic per la producció d'aliments sans i per la seva contribució al conjunt de l'economia i sectors relacionats.

El manifest va ser contundent amb les diferents administracions i va servir perquè el sector retragués en veu alta que "les autoritats a l'hora d'aprovar el projecte mai van tenir en compte les al·legacions presentades pels llauradors", conclouent que "no els importem ni al ministeri ni a l'Ajuntament" i que al desembre de 2007 l'actual Consistori "ni es va assabentar que s'havia aprovat el traçat més perjudicial per als llauradors".

La culpa de Zaplana

Un grup de cartells destacaven de l'homogeneïtat de la resta. Un d'ells reclamava 'l'autopista per al poble' i l'altre culpava a Zaplana d'haver prorrogat la concessió de l'autopista fins al 2019, que hagués permès una solució al desviament. Els manifestants van recordar que l'article 18 de l'Estatut reconeix "social i culturalment el sector agrari valencià i la seva important labor en l'activitat productiva, el territori, medi ambient, cultura, tradicions i costums més definitoris de la identitat valenciana, pel que la Generalitat adoptarà les mesures polítiques, fiscals, jurídiques legislatives que garanteixin els drets d'aquest sector i la seva protecció, així com la dels llauradors i ramaders". La conclusió reiterada va ser que "Benicarló vol ser igual que altres trams d'autopista, que han estat alliberades de pagar el peatge a la Comunitat Valenciana", alguna cosa, al seu judici, és possible amb voluntat política i negociació, per la qual cosa van demanar a la classe política "diàleg i consens davant les reivindicacions del sector".

El conjunt benicarlando comença a preparar el xoc davant el Gestesa Guadalajara

text BOU

El Benicarló ONDA URBANA ha començat aquest matí els entrenaments amb l'objectiu de preparar el xoc corresponent a la 22ª jornada de lliga de Divisió d'Honor. Els caduferos s'enfrontaren al Gestesa Guadalajara després de dues setmanes sense competició, a les 19.00 hores del dissabte, 8 de març.

La plantilla benicarlanda duu dues setmanes sense competició a causa de els compromisos de la Selecció Espanyola. David, jugador del Benicarló ONDA URBANA, assegura que "personalment les aturades no m'agraden perquè es perd el ritme de la competició, però cal acceptar com aquesta organitzada la lliga". El jugador nascut a Salamanca creu que l'equip necessita "guanyar després de la dolenta ratxa que duem".

Al llarg de la setmana entrenaren en doble sessió i el divendres al migdia partiran cap a Guadalajara. El dissabte disputaran en el pavelló municipal de Guadalajara un partit important amb dues aspiracions molt distintes. Els de Miki per entrar de nou entre els vuit primers, i els d'Andreu Plaza per a eixir de les places de descens.

Carta a la directora

OBRES

Divendres 2 de març, vuit del matí. Repeteixo, diumenge 2 de març, vuit del matí. Els operaris de l'empresa encarregada de les obres del darrer tram del carrer dels Santíssim Crist de la Mar, protegits pels seus reglamentaris cascos i amb l'arnilla llampant posada, comencen a treballar amb tot l'estrèpit propi de la situació. Dic jo que els deuen pagar bé les hores extra, pobra gent. Mentre els mortals -majoritàriament- tracten d'esgarrapar-li uns minutets a la son, ells, explotats dominicals, a causa d'unes eleccions i una processó estan treballant en un dia de descans. El dia anterior, pobres, havien fet un estall de vuit del matí a vuit del vespre, sense parar.

Tot plegat em sembla una vergonya de primera magnitud per algunes raons que a continuació passaré a exposar amb breuetat. Una. El acento religiós ja no el recuperarem mai més, per molt que l'Ajuntament vulga fer-li la rosca al Santo Cristo; les falles, amb les seues ninots de vegades impúdics i la seua innata transgressió, han posat típlex a la titlla i això ja no hi ha qui ho esborre. Dos. La gonia per acabar aquest modestíssim tram de carrer haguera estat més ètic (què és això?) tindre-la, per exemple, en les obres del Ródenas o del nou centre de salut. I tres. Em sap mal que em tracten com a un imbècil i em sap mal que algú em vulga fer creure que no es tracta més que de poder honorar amb més dignitat la nostra més venerada imatge i que diumenege siguen eleccions no és més que una conjuntura casual.

Abans de Pasqua, això sí, tots a confessar-nos per poder tindre la consciència ben tranquil·la.

Superbenicarlando

L'Associació Cultural Alambor; Divendres Literaris

**PRESENTACIÓ DE LA NOVEL·LA
LA CLAU GAUDÍ**

amb la presència dels autors, Andreu Carranza i Esteban Martín
Divendres, 7 de març de 2008, a les 20 h. Lloc: Seu de la Penya Setrill, carrer Abat Pere Boqués, 5

El Centre Comercial Costa Azahar adquireix terrenes a Peníscola per a abordar la seva tercera fase amb botigues de grandària mitjana

text REDACCIÓ

Carreteres autoritza el projecte d'accessos amb un pas elevat a l'actual N-340 presentat per a la signatura. Decathlon, Aki Bricolaje i altres de renom començaran les obres a l'estiu quan els atorguen la llicència d'obres

El Centre Comercial empenirà una nova fase de creixement amb l'adquisició de 20.000 metres quadrats de sòl en el terme de Peníscola, a l'altra part de la carretera que divideix ambdós termes municipals. Aquesta mateixa setmana la demarcació de Carreteres a Castelló ha autoritzat el projecte d'accessos que inclou un accés elevat sobre l'actual N-340, de la qual serà desviat en breu el trànsit pesat per a donar lloc a un boulevard que unirà Benicarló amb Vinaròs a través d'un ampli carrer.

Lluís Llobet, administrador de Floirac, va explicar que en el terme de Peníscola se situarà un Aki Bricolaje de 4.000 metres quadrats, un Decathlon de 5.000 metres quadrats i altres signatures tèxtils importants de grandària mitjana, amb les quals s'està negociant. Al tenir el sòl la qualificació d'urbà s'espera que la tramitació siga ràpida. "La pròxima setmana demanarem llicència d'obres perquè en tres o quatre mesos es puguin començar les obres", va afegir. La passada setmana Foment va autoritzar el projecte d'accessos presentat fa quatre anys i que havia posat fre a la proliferació de nous comerços en el solar de l'antiga fàbrica de mobles Palau. La resolució del Consell de Ministres que reservava una partida econòmica per a realitzar la variant de la N-340 ha servit perquè els propietaris del recinte es qüestionen si seran necessaris, a més de la rotonda que construirà amb el PAI de l'entorn del centre comercial, els accessos elevats sobre el vial, una cosa que seria totalment innecessària en el futur. "Entenc que són dos temes que han anat corrent paral·lelament, som els primers que des del principi hem estat conscients que els accessos han de millorar però no té sentit que es faci tanta obra si en un any i mig deixa de ser una

carretera nacional", va explicar l'administrador de l'empresa catalana. Floirac va apostar novament per una rotonda en superfície per a donar solució al complex.

Recentment Floirac ha arribat a un acord amb el Consistori pel qual una part de la zona nord del recinte amb usos residencials i esportius serà recalificada per a usos terciaris. A canvi, cedeixen a l'Ajuntament una parcel·la de 5.000 metres quadrats que servirà per a situar el futur parc de bombers de la localitat. Aquí la tramitació podria ser més lenta pel canvi d'usos que precisa i la seva tramitació davant el Consell.

"Tresors Arqueològics: Troballes ibèriques a Benicarló" Durant estos tres mesos s'han aprofitat al Mucbe fins a 72 grups d'adults

text NATÀLIA SANZ

En els tres mesos que ha estat oberta al públic l'exposició "Tresors Arqueològics, Troballes ibèriques a Benicarló" ha rebut una important afluència de visitants. De fet, ha estat una de les mostres organitzades al MUCBE amb major nombre de visitants. Més de sis mil sis-cents visitants han passat per les instal·lacions museístiques. La exposició, ha tingut també una excel·lent participació dels centres d'educació primària i secundària de la ciutat a través de les visites guiades i tallers didàctics que s'ha organitzat.

Per grups, durant estos tres mesos s'han aprofitat al Mucbe fins a 72 grups d'adults, mentre que els grups d'escolars que han realitzat la visita guiada i han participat en els tallers didàctics han estat 65. Estes xifres donen una idea de la

importància de l'exposició i de l'èxit que ha tingut entre la gent de Benicarló i comarca, donant-li al patrimoni arqueològic de la ciutat una difusió excel·lent.

L'exposició "Tresors Arqueològics" ha suposat l'exhibició, per primera vegada, de les restes ibèriques més rellevants que s'han pogut trobar als jaciments del terme municipal de Benicarló. Les peces que s'han exposat al Mucbe, inclòs el Kylix, la ceràmica grega i el conegut "tresoret", es troben habitualment al Museu de Belles Arts de Castelló. L'Ajuntament de Benicarló, a través de la Regidoria de Cultura, ha sol·licitat a la Conselleria de Cultura de la Generalitat el préstec definitiu d'algunes d'estes peces perquè puguin exposar-se indefinidament a les sales del Centre Cultural.

LO TRENET FALLERO (I)

Aquesta comissió d'experts no descansa. Cada dia que passa apareixen temes nous que ens fan treballar de debò. Aquest món faller que tenim, amb les seues agosarades idees, ens fa anar com cagalló per sèquia i mantindre reunions permanents. Però tot siga per les falles i la seua inabastable grandesa. Aquesta vegada hem tingut una altra reunió d'urgència per tal de tractar el tema del trenet fallero, abans que no es pose en marxa, perquè les coses es facen bé, dins de la normalitat i germanor fallera sense sortir-se'n del recte camí faller i treure-li el màxim rendiment economicofaller. Per això, aquesta comissió vol oferir unes normes directrius mínimes per a començar, amb l'esperança que els anys vinents ja es mirarà de millorar l'invent. Quan diem mínimes volem dir que s'haurien d'acomplir rigorosament, perquè sinó començarem malament. En un principi, l'opinió de la comissió és favorable, sempre i quan es seguísquen les pautes que a continuació es determinen.

1. Guarniment. El primer vagó (la màquina) hauria de portar al davant una espècie de mascaró amb un motiu inequívocament faller, com ara una peineteta, un aderezo, una mantellina o un ninot al·lusiu a la festa. Del fumeral hauria d'emanar contínuament fum de pólvora, perfumant d'ambient fallero el seu recorregut. El seu tub d'escapament hauria de tindre un mecanisme pel qual s'anara amollant cada cinc o sis metres -no més- masclets encesos. L'efecte seria espectacular. Tot el trenet hauria de ser una falla ambulant, mòbil, amb les portes d'accés decorades amb petits motius fallers i fins i tot algun ninot tamany natural assegut aleatòriament als banquets com si fóra un passatger més. Cada vagó s'hauria de tematitzar, representant cadascun d'ells a una falla, per això hauria d'haver tants vagons com falles, i dins de cada vagó motius al·lusius a la falla en concret (fotos dels càrrecs principals, foto de la falla, localització de la mateixa i, de forma optativa en funció de les necessitats de cada falla, una representant de la mateixa vestida de fallera donant la benvinguda als turistes fallers). També seria una bona iniciativa posar a cada vagó un maniquí amb el vestit de la fallera major de la falla mentre ella no la utilitze, així s'amortitzaria una mica més la inversió efectuada per la família. La part de dalt del trenet hauria de portar una reproducció a escala de la figura principal de cada falla, així com les fotos de les falleres majors de la ciutat a tamany natural. Per la megafonia del trenet només hauria de sonar de forma permanent, amb lletra inclosa, la cançó "El fallero", de tal manera que els nostres turistes arriben a memoritzar-la i després la puguin cantar a la dutxa, l'ascensor, mentre fan el dinar, a l'autobús, a una excursió de l'inserso, etc.

2. Factor humà. En primer lloc, el conductor del trenet hauria d'anar vestit de fallero, amb el tradicional uniforme negre on lluirien totes les insígnies de cadascuna de les falles de la ciutat. La faixa hauria de ser de les de reglament per a no despertar suspicàcies ni falsos favoritismes, però caldria definir el color de la faixa, que potser hauria de ser dels colors de l'arc de Sant Martí. Un detall important hauria de ser que el conductor portara una gorra de plat, del mateix color de l'uniforme, i amb un escut inventat d'una hipotètica companyia ferroviària fallera benicarlanda, amb motius al·lusius. El conductor, a través del micròfon que duria, aniria anunciant les parades i el temps d'aturada. El trenet hauria de portar un/una guia, preferentment de sexe femení, i vestit/ida de faller/era, que faria les explicacions generals de la festa, orientant de forma general als viatgers. A cada falla hauria d'haver un membre de la mateixa, esperant l'arribada del trenet, que donaria les explicacions pertinents i ben documentades de la seua falla. Aquesta persona seria designada per la pròpia falla i hauria de ser una persona amb prestigi, solvència i pedigrí faller contrastats. Una vegada acabada la visita, s'hauria d'oferir la possibilitat de fer gasto al casal, oferint tot tipus de menjar o beguda que la falla tinga en eixe moment, així com una mostra de records de la mateixa (ventalls, encenedors, fallerets de porcellana, pins, bunyols personalitzats, ninots fets al moment amb la cara del visitant, mocadors, bufandes, bruses, gorres...). si es considera que el grup ha de fer una despesa important, el trenet s'esperarà fins que acabe el dispendi dels turistes fallers (no confondre amb fallers turístics), sempre dins del paràmetres de la tradicional puntualitat fallera.

ESCRIURE EL DESIG (I)

Llibres

text CARLES LLUCH

RAMON GUILLEM.

A foc lent.

Edicions Bromera. Alzira. 2004. 130 pàgs.

Ramon Guillen és un dels poetes valencians més interessants del moment, però de tant en tant fa incursions en el món narratiu; fins ara li coneixíem un dietari, i un llibre de contes. Amb *A foc lent* fa el seu debut en el camp de la novel·la, i ho fa amb bon peu, ja que va ser premiada amb el premi de literatura eròtica de la Vall d'Albiada 2004. El personatge narrador és un escriptor que passa per un període de crisi creativa, fins que coneix una xica que treballa en una llibreria i naix entre ells una poderosa història d'amor. Les relacions íntimes entre ells sempre estaran en relació amb un element cultural; una peça de música clàssica, la visió d'una pel·lícula, un quadre o d'una fotografia seran referències que despertaran el desig dels personatges. És també ocasió per a que l'autor aprofite la veu del narrador per a fer valoracions de les diverses arts que hi apareixen i comente els seus gustos en matèria de música, cinema o pintura.

I si eros està present, també ho està thánatos quan la mort ronda a la protagonista després d'un accident automobilístic i el sentiment de por per l'absència definitiva de l'estimada s'apodera del protagonista.

L'ofici de poeta de Ramon Guillen es fa patent al llarg de tota la novel·la, escrita en un llenguatge quasi sempre molt líric i farcit de brillants metàfores. També desprèn de vegades una subtil ironia i fa l'ullet al món literari valencià.

La novel·la, com correspon a un llibre de gènere eròtic, abunda en escenes d'alta temperatura, però segurament el més interessant és la relació que s'estableix entre la creació artística i el desig.

TSUNAMI

text LA FILOXERA

Un grup especial per a la breu història del rock en Benicarló, ja que per ell han passat músics que ens trobarem en altres capítols. A més, es una banda en constant moviment.

La primera formació de Tsunami data de mitjans de 2001. Eren Juan Ebrí "Coco" a la veu i guitarra, George (Salud Crítica) a la guitarra i César a la bateria. Jesús Maestro (Nereida) els va cobrir el lloc de baixista fins que van trobar a Miguel. Curiosament, Coco i César van coincidir fa molts anys a Las Birlas. En 2003 participen el el disc del 2n concurs Ebre Musik de Tortosa. George va deixar la banda i Elena va entrar com cantant, completant el grup actual, que duu funcionant des de principis del 2004. Han editat el seu primer cd titulat "ONCE" i van a per el segon. Altra banda en actiu de la qual podrem gaudir en breu.

Més informació:

<http://es.myspace.com/tsunamionce>

Concerts programats:

16 mar 2008 0:00 TERRAZA PARADOR

4 abr 2008 23:00 PUB QUIJOTE VINARÒS

6 abr 2008 19:00 PALAU DE CONGRESOS DE

PEÑISCOLA

Benicarló serà municipi pilot en atendre per Internet als ciutadans

text REDACCIÓ

El director general de Ciutadania i Integració, Josep Maria Felip i la secretària d'Immigració i Ciutadania, Gotzone Mora, van presentar al costat de l'alcalde de Benicarló la Bústia Ciutadana, en el que Benicarló serà municipi pilot de la província. A través de la bústia qualsevol ciutadà podrà proposar actuacions concretes a l'Ajuntament, que les estudiarà i les podrà dur fins i tot al Ple per a ser discutides. Les peticions les recollirà la regidoria de Participació Ciutadana. Benicarló és al costat de Paterna i Alcoi els tres municipis pioners de cada província d'aquesta eina d'àmbit autonòmic. Serveix per a conèixer l'estat d'opinió i cada pregunta és contestada. El secretari de la Federació Valenciana de Municipis i Províncies, José Antonio Redorat, va recordar que la web del Consistori ja compta amb aquest servei i que han fet invitacions als més de 500 consistoris federats a adherir-se a la Carta de Bones Pràctiques, dels quals 30 han contestat ja favorablement. A la web s'accedeix per www.buzonciudadano.es.

El director general de Ports de la Generalitat anuncia a Peníscola un sortidor de combustible i passejos a Benicarló i Peníscola

text REDACCIÓ

Carlos Eleno assegura que en dos mesos es donaran a conèixer les ampliacions de ports esportius. Per altra banda va avançar que el seu departament va a començar la tramitació d'un sortidor per a Benicarló, que Peníscola va iniciar a tramitar fa anys i una reordenació d'amarres. En

aquest sentit s'ha atès la petició d'ampliació del port esportiu de Marina Benicarló a la creació d'un pantalà en el qual vagen les barques de trassall i una dotzena d'amarres per a aquesta inversió que produïx beneficis. El recorregut benicarlendo ha estat per a visitar l'estat final de la Llotja després de les obres i abordar la creació d'un Passeig Marítim fins la platja del Morrongo i una coronació al final.

FOTO!

Tenint en compte la polèmica que va portar la imatge de la Verge de l'anterior ofrena floral, hem volgut destacar la fotografia de la nova imatge.

**Participa!
Esperem les
teues imatges!**

Naix www.povet.tv

text GREGORIO SEGARRA

Des d'aquest divendres Castelló Nord Televisió és Povet.tv, un projecte que inclou televisió analògica i "televisió a la carta" a través d'Internet. En aquesta nova etapa a la Xarxa, vam apostar també per la retransmissió d'esdeveniments en directe i per la participació de l'espectador.

Des d'aquest divendres 29 de febrer, canvia Castelló Nord i neix Povet.tv. Canvi de nom, de logotip, d'imatge i, en aquesta nova etapa, també canvia la manera de gaudir la seua programació, a través d'Internet.

La televisió comarcal seguirà emetent en analògic pel canal 34 de l'UHF però incorpora a partir d'avui la possibilitat de seguir tota la seua graella de programació a través de la xarxa. En la web www.povet.tv, tots els programes de la cadena estaran a l'abast de tots els telespectadors-internautes.

L'informatiu diari, El Garrot, Poliesportiu, Futsalmanía, Bàsquet Club i 1/4 de Maestrat i tots els reportatges de la Revista Setmanal ara també en internet.

Povet.tv seguirà també potenciant dos elements bàsics en la forma de fer televisió de la fins a ara CSNtv: d'una banda, les retransmissions en directe, que ja va poder veure's en Internet durant la passada Copa d'Espanya de Futbol Sala, celebrada en Conca i per una altra, la participació del telespectador.

A través de Povet.tv, l'internauta es convertirà també en protagonista dels nostres programes. Tot açò i molt més és des d'aquest divendres en la nova Povet.tv.

Dr. Climent

DEBATS 04/02/08

Aquestos dies, el facultatiu esta angoixat pensant en el desenllaç final de les eleccions.

El doctor ha quedat molt decebut amb els debats televisius. Tot estava pactat: la temperatura, les cadires i casi segur les preguntes. Fins i tot sospitava si el programa era directe o pregrabat per puger retocar-lo els respectius assessors de campanya

Comentant aquestos temes a l'hospital, va retrobar-se de nou amb la infermera rumana i va corroborar que estàvem amanillats entre dos atractius ovoides simètrics un a la dreta i l'altre a esquerra. Aquesta hostessa proposa noves alternatives, ja s'havia presentat en les autonòmiques baix les sigles LIB (llibertat i progrés) sense obtindre cap vot. Ara per les generals amb el PN (partit naturista) vol retornar utilitzant els instints dels homínids amb l'eslògan de campanya: mostrem les nostres interioritats sense vergonya.

SOLARINES I CLEMENPAIS

El sector cítricol està en una crisi econòmica profunda des de fa quatre anys. Per alguns experts, els tarongers poden, fins i tot, arribar a desaparèixer de comarques valencianes on, ara, contribueixen de forma significativa al seu paisatge. Sense dubte, la Ribera o la Plana Sud no serien el mateix sense el mantell verd dels tarongers que tenen ara..

Aquesta substitució de tarongers sensibles per altres tolerants va afavorir l'abandonament de moltes explotacions menudes que estaven al voltant de les grans ciutats valencianes, pas previ a la seva transformació en solarines.

Un altre greu problema ha segut el minifundisme, el 87% de les parcel·les agràries valencianes (any 2004) tenen menys de 5 hectàrees. Són factors sociològics que

expliquen l'increment del nombre de parcel·les: partició a les herències, afecció a la terra...La conseqüència és que moltes explotacions no es poden mecanitzar i són de difícil rendibilitat.

A finals dels anys noranta hi hagué un boom en la plantació de cítrics. Les tècniques de reg localitzat (degoteig) i l'abancament de terrenys en pendient feu possible la plantació fora de les planes al·luvials tradicionals i, a 2007, la superfície cítricol valenciana era de 187.810 ha. Arreu de l'estat també es plantaren molts tarongers, a raó de 10.000 hectàrees noves per any sobretot a Andalusia. Es comentà que hi havia molt de "diner negre", pel canvi de pesseta a euro, darrere d'aquestes noves finques. A la comarca cal assenyalar les grans finques de Sant Jordi o Càlig.

Aquest increment d'oferta cítricol va coincidir amb uns canvis d'hàbits dels consumidors que deixaren de consumir taronges en prop d'un terç i es passaren, sobretot, als làctics de cullera. Fa anys, les taronges eren les regines de les fruites d'hivern, ara amb la globalització, tenim de tot.

Des de fa sis anys, les pèrdues econòmiques dels cítricultors valencians han pujat, a la campanya 2002/2003 les pèrdues foren de 43,1 milions d'euros i les de 2006/2007 han segut de 220 milions d'euros; sovint les taronges es venen al preu que marquen els compradores. Els sindicats agraris han denunciat el preu molt baix que rep el llaurador. Entre el preu de compra al camp i el de venda al consumidor poden haver beneficis del 1300%. Es denuncia a les gran cadenes comercialitzadores de les grans superfícies com a responsables. Les conseqüències: menys joves que es dediquen al camp i més explotacions estan sent abandonades; a les comarques de Castelló s'espera que desapareguin unes 5000 ha de cítrics com a conseqüència de l'abandonament del cultiu, els PAIs urbanístics o les infraestructures com el desviament de la N-340 o l'AVE.

L'abandonament de camps pot ser lògica des d'un punt de vista econòmic, les plantacions de cànem i moreres van decaure amb l'aparició de les fibres sintètiques i foren substituïdes pels cítrics i ara els ha tocat a ells. Però també hem de considerar que es perd un ecosistema i un paisatge característics que està protegint un sòl fèrtil de la plantació de solarines i clemenpais.

Pere Bausà

Els alcaldes del Maestrat consideren “poca” la distància mínima reclamada pel consell per a la instal·lació dels parcs eòlics marins

text REDACCIÓ

Els alcaldes de Benicarló i Vinaròs coincideixen a assenyalar que els semblen poc els vuit quilòmetres que la Conselleria de Medi ambient ha apuntat al Ministeri. Les associacions cíviques recorden que “a Dinamarca estan a 40 quilòmetres i en zones despoblades”

L'alcalde de Benicarló, Marcelino Domingo, ha considerat insuficient la distància de vuit quilòmetres que la Conselleria de Medi ambient, Aigua, Urbanisme i Habitatge ha puntualitzat al Govern com distància mínima per a la instal·lació dels parcs eòlics marins que es projecten instal·lar en la costa de Castelló. La petició del Consell demana que s'instal·len a menys de vuit quilòmetres com norma general i un mínim entre deu i dotze quilòmetres de distància si la seva ubicació és enfront d'un parc natural. El mateix 2 de gener el senador del PP Juan José Ortiz, va rebutjar els projectes pels impactes a la pesca i als ciutadans. “Pel perjudici a la fauna i flora, impacte visual i afeccions a la pesca i turisme, el que ja va comportar una recollida de signatures important”, va recordar Ortiz. El PP es va postular favorable a bandejar el projecte si guanya les eleccions del dia 9.

Benicarló i Vinaròs han estat dos Consistoris que van presentar al·legacions a l'exposició pública de la tramitació de les nou peticions davant Indústria de reserva de zona per a instal·lar parcs eòlics, per a la generació d'energia, en el quadrant que va dels meridians 0 a 1 i els paral·lels 40 i 41, delimitat pel nord i sud per Oropesa i les costes de Tarragona. L'alcalde de Benicarló, Marcelino Domingo (PP) no va dubtar a considerar “poca” la distància plantejada per la Conselleria i que correspondria a l'existent entre Benicarló i Peníscola pel mar, una distància que permet perfectament veure des de Benicarló tots els detalls del castell del Papa Lluna. El temor és que una cosa similar ocorra amb els aerogeneradors dintre del mar.

L'alcalde de Vinaròs, el socialista Jordi Romeu, no va ser tan tallant però va afegir que “si estaren més endins, millor”. Per la seva banda els veïns de la Associació Riu, Surrac i Aiguoliva, que es van integrar en la plataforma ‘Salvem el Nostre Litoral’ van rebutjar de ple la xifra llançada pel consell. “Ni 8, ni 14. Creiem que la zona de Vinaròs i Benicarló és inadequada completament”, va advertir Manolo Roca, portaveu veïnal.

Aquesta entitat, que va presentar també al·legacions a les nou peticions, va assenyalar les múltiples afeccions negatives per a una zona de projecció turística i residencial com és la costa de Vinaròs, Benicarló i Peníscola, des d'on seria visible el parc en el cas de situar-se a vuit quilòmetres o desviar-se fins als 12 per la proximitat a la Serra d'Irta, a Peníscola i Alcossebre. “Creiem que hi ha zones més adequades”, va assenyalar i va recordar que “a Dinamarca estan a 40 quilòmetres mar endins i en zones no habitades, mentre que aquí hi ha pesca en la zona i seria catastròfic per a tots”, va concloure.

La tramitació

La costa de Vinaròs se situa entre les àrees amb més possibilitats segons el mapa proposat per l'Estudi Estratègic Ambiental del litoral espanyol elaborat per a assenyalar les zones viables per a aquests parcs. Ja fa dos anys l'empresa Cabdal Energy va veure com des del Ministeri es paralitzava una proposta per a construir 128 aerogeneradors en la costa de Vinaròs pel gran rebuig social despertat. Ara aquesta empresa es troba entre les cinc que han presentat sol·licituds davant el Ministeri d'Indústria, pel que el projecte podria reprendre's amb la nova llei i la seva empresa vinculada ACS és sòcia de Escal UGS, la promotora del Projecte Castor.

A principis de gener, el Govern es va dirigir a diversos departaments de la Generalitat per a recaptar les consideracions oportunes sobre la instal·lació de parcs eòlics marins a Castelló, única zona que fins al moment ha rebut peticions per a desenvolupar aquests parcs. La conselleria de Medi ambient ha demanat en el seu informe que els parcs eòlics respecten i tinguen en compte els parcs del Desert de les Palmes, el Prat de Cabanes i la Serra d'Irta.

SEU-Birdlife demana major regulació

El grup conservacionista de les aus, SEU-Birdlife, denuncia en la seva web que encara no ha estat declarada la Xarxa Natura 2000 en el mitjà marí i que existeixen grans manques de coneixement sobre els possibles impactes que es poden produir per aquests desenvolupaments. D'altra banda assenyalen que més del 60% de les espècies d'aus marines que es reproduïxen a Espanya es troben amenaçades. En aquest sentit demanen que s'evite la seva col·locació en espais importants per als aus, així com en llocs situats al llarg de les principals rutes i passos migratoris i aigües pel perill de col·lisió per a les aus. La marjal de Peníscola, les Illes Balears, el Prat de Cabanes-Torreblanca i el Delta de l'Ebre són zones de trànsit d'aus.

La Conselleria ha sol·licitat que cap parc s'instal·le sobre Llocs d'Interès Comunitari, sobre zones de passada d'espècies protegides, zones de riquesa marina o zones amb patrimoni artístic o històric, a més d'altres consideracions ambientals a tenir en compte. Però aquestes recomanacions tenen un caràcter general. De fet, la tramitació d'aquests projectes encara es troba en una fase molt inicial, però una vegada s'aproven aquestes sol·licituds el Govern convocarà un concurs per a atorgar l'àrea.

Després d'això, el Govern realitzarà una reserva de zona que atribuirà al sol·licitant que obtingua la resolució favorable en el concurs. Aquesta reserva li facultarà per a portar a terme, en exclusiva, les operacions d'investigació del recurs eòlic en la zona prevista. A partir d'aquí començarà el procediment d'autorització de la instal·lació, l'avaluació d'impacte mediambiental i la concessió del domini públic marítim terrestre. Tot un tràmit que es presumeix llarg.

Les interessades a construir aquest parc eòlic marí són Cabdal Energy, Unió Fenosa, Explotacions Ecològiques del Vent, Iberenova Promocionis i Mediterranean Offshore Wind Energy. Totes elles han presentat dues propostes, excepte Unió Fenosa que només ha realitzat una.

ve de la pàgina anterior

Reviscolament

I és que aquest Ajuntament funciona a cop de calbot. Sembla que això de voler carregar-se les coses s'encomana i, així, hem descobert que l'Ajuntament, després d'haver rebut bona cosa de crítiques per haver deixat morir d'inanició tot el que tenia a veure amb la participació ciutadana i l'Agenda 21, ha hagut de tornar a fer marxa enrera. Resulta que un grup d'aquests participants va amenaçar amb una roda de premsa per treure'ls els colors (i les vergonyes), i des de l'Ajuntament, a corre-cuita, han començat a cridar a molts d'aquells participants per fer... alguna cosa. I és que no n'aprenen ni a la de tres! Ja entenem perquè el regidor Cuenca sempre fa cara de cansat. Amb aquest personal li toca multiplicar-se per mil!

Benicarló pilot

Ara, a més, els tafaners ens hem assabentat que Benicarló s'ha convertit en municipi pilot perquè han ficat un “buzón del ciudadano”, per això de la participació ciutadana que parlàvem abans. Diuen que també ho serem pel desplegament pilot de la policia autonòmica. Molta gent ja comença a preguntar-se si és

que som com una mena de tómbola i el pròxim que ens tocarà serà el “perrito piloto”.

Pedanteria

Un tafaner assegura que va mirar dues vegades per la televisió el darrer ple de l'Ajuntament. Confirma que va sentir clarament com el docte Cuenca li assegurava a Escuder que se li havia adreçat amb “rintintín” (sic) i no amb “retintín” que seria el que cabria esperar que haguerar dit el nostre megaregidor. Sí, sí, Rintintín, com el gos de la tele. La Cuenquipèdia fa aigües...

SWAT: operació recuperació Piscina (i1)

Divendres 29 de febrer. Nou de la nit, hora zulu. Quarter general de la piscina en territori enemic. Tres vehicles policials es despleguen a la porta. Surten sis policies. Dirigeix l'operatiu el seu cap de caps, Soriano, el segueix el regidor d'esports. Prenen posicions. Entren, li

ensenyen l'ordre de “fer via” de l'Ajuntament al cap anterior i li demanen les claus. Aquest es nega en rodó. Què fem, s'argumenta per part policial?

SWAT: operació recuperació Piscina (i2)

El llogater, davant la força dels mitjans desplegats optà per fer...el que va poder, fugir. Però, no ho fa sol, amb els ordinadors sota el braç i les claus a la butxaca pren les de Villadiego. Desplegament del segon operatiu per imprevistos: fer vindre el serraller per canviar el pany de les portes no siga cas que torne.

SWAT: operació recuperació Piscina (i3)

Tot en ordre. Enemic fugit. Perímetre controlat. Portes apanyades. Nous llogaters dins. Missió complida. Tornem cap a casa. Bona, la pel·lícula, no? Doncs, era real i a la nostra piscina. Sempre s'ha dit, la realitat supera a la ficció!

I TAN CLARES!

L'eslògan dels “populars” per a les generals és revelador: ideas claras –en castellà, of course!-. I tan clares!: el castellà llengua única –la resta no som espanyols-; la moral catòlica és la que val –encara que ells no la respecten-; els nacionalismes són letals i cal combatre'ls –el seu nacionalisme espanyolista, centralitzador i exclouent, no-; aqua para todos –...els camps de golf i urbanitzacions salvatges, clar-; expulsió dels immigrants –no tots, perquè als “il·legals” se'ls pot explotar impunement-; dimissió dels polítics imputats pels tribunals –els seus no, que són innocents-; no a l'Educació per a la Ciutadania i els Drets Humans –per si desperta les consciències dels estudiants, futurs ciutadans-; il·legalització de candidats “sospitosos” de connivència amb el terrorisme –els del PP no, encara que no condemnem el genocidi franquista- i un llarg etcètera.

I, finalment, foragiten un candidat presentable com Ruiz Gallardón i en “repesquen” un altre –Pizarro- que ha malbaratat milions d'euros d'Endesa, en la guerra contra Gas Natural i a favor d'EON –antes alemana que catalana- i es “jubila” finalment –Pizarro-, després del fracàs, amb una pensió milionària –més milions!-..., per dedicar-se a la política. Més clar, aigua.

Marc Antoni Adell

El Benicarló 'underground'

text LA COLLA DE TAFANERS

Massatges

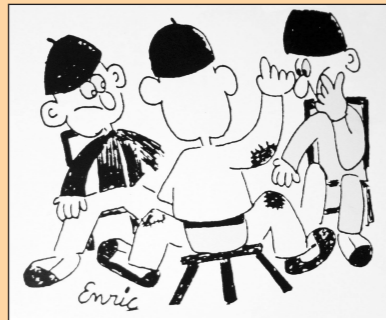
Als tafaners ens han fet una escolteta sobre un vídeo, que han penjat al *jutub* eixe de l'Internet, que surt una publicitat sobre les benevolències del massatge... bé, diguem-li, corporal. I és que, el magreig i el sacseig que li peguen a les mamelles, de qui està allí estirada, dona a entendre que, sens dubte, era del tot reparador. Segons hem pogut saber, aquest vídeo promocional està sent dels més descarregats. No res, que la gent està molt interessada a descobrir com es provoca la turgència... "senil".

Tertúlia

És curiós, el portaveu de la plataforma contra l'N-340, "lo Frare", té molt clar de què parla i s'erigeix com el principal valedor d'aquesta plataforma de protesta en una tertúlia de la tele. Per cert, el que no va aclarir era on estava allà pels anys 90 i pico, quan manava el PP, i la UNIÓ es va mobilitzar contra aquesta variant. Ningú va escoltar cap protesta per la seua part. I és que, segons d'on bufa el vent, alguns, de la ventada van a parar al carro que més els interessa.

Boca tancada

Per cert, igualment, algú sap per què a la manifestació-concentració de protesta del passat diumenge dels llauradors contra la variant de l'N-340 aquest bon home, el de dalt, no va obrir la boca quan la premsa li feia preguntes? En boca tancada... I com és de difícil això de parlar. No és el mateix fer lloes —que té moltíssim mèrit, que conste— que parlar de

carreteres, oi?

Plana major ppera

I els del Pp local que feien en aquesta manifestació? Estaven contra la variant de l'N-340, demanaven la gratuïtat de l'autopista o, anaven de pícnic? I és que els tafaners no entenem res, de res. Fa uns anys, quan manaven, la variant era la que és i en moltes declaracions, algunes de fa quatre dies com el de la cuenquipèdia per no anar més lluny (només cal mirar les hemeroteques), estaven d'acord amb aquest traçat i, no diguem, de l'autopista, Quantes mocions va presentar el BLOC, de llavors, per demanar la gratuïtat i... el PP les va tombar. I ara... en eleccions tot s'hi val! Vinga la poca vergonya!

Omnipresència

Mundo i Marcelino, Marcelino i Mundo. "Tanto monta, monta tanto" que diria un castizo. I és que el dofí de Mundo aprén ràpid l'art eixe d'estar a tots el llocs. Diumenge passat, primer els vam veure a la manifestació dels llauradors, allí a primera fila portant la pancarta. Després, també, al mig de la plaça de la Constitució, passejant entre les parades amb els comerciants i, més tard, tornaven a la manifestació per acabar davant l'Ajuntament. Cansats que devien acabar. Ja ho diuen, qui no té cap ... comes!

Sobirania

Segons hem pogut saber, el nostre Marcelino, abans d'anar a Madrid va anar a batejar-se en honor de multituds a l'assemblea de veïns de la zona nord per donar suport a la sua proposta. Ara, amb el seu vistiplau, i amb la proposta sota el braç, ja se'n pot anar amb totes les seues benediccions. No és podrà dir mai que la sobirania no resideix en el poble.

Donde digo ...

I és que la regidora de Cultura és tot un cas. Surt Guzman i diu que l'Ajuntament s'ha carregat la Universitat Popular. La justificació del nostre Ajuntament havia estat que no hi havia cursos perquè no hi havia diners. Una comissió d'alumnes fa números i aclareix que, amb el que paguen pels cursos i les subvencions, tenen diners de sobra. La regidora en qüestió no té més nassos que acatxar el cap i... fer marxa enrera. Senyora meua, encara que no sabem el perquè, vostè cobra una pasta gansa per aquesta feina! Un consell, apunte's a un dels curssets d'eixos que volia carregar-se. Segur que algun profit li farà.

Televisión

Desapareix de les ones una de les teles de la comarca per passar-se a l'àmbit d'Internet. Pel camí perd el nom i es converteix en Povet.tv. Els desitgem la major de les sorts en aquest nou camí triat. Això sí, sent com és comarcal i, qui més la veu som els d'ací, per què ha d'estar en castellà? Home, a veure si alguns malpensats, per això del canvi de llengua, també li ho apliquen i l'acaben nomenat com "pocito.tv". Déu no ho vulga!

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista,

text EL LECTOR

Uff! Quina temor! La fotografia del tauró de la portada és realment esfereïdora. Quines dents, quina gola! Però, és clar, la pregunta sorgeix sense remei: què simbolitza aquest simpàtic animallet en actitud desafiadora? És, tal vegada, el poble enfollit perquè la desídia d'algú ha permès que se'ns en foteren i que s'incompliren una sèrie de acords que es veu que estaven signats i tot? Potser siga algun regidor irat que reacciona tard? Simbolitza la imatge la guerra que ens ve i els embolics de jutjats que se'ns presenten per manca de competència? Ah, qui ho sap! El fet és que ja fa anys que els usuaris de les instal·lacions de la piscina esperen que es consturesca el gimnàs, que fa molts de mesos que les persones que acudeixen a les classes de manteniment i aeròbic i coses d'aqueixes s'han de portar auriculars perquè la música tenen prohibit de posar-la alta... No sé, segurament la culpa de tot la deu tindre Escuder —faltaria més—, però a qui ara governa l'Ajuntament li ha costat vuit mesos adonar-se que les coses no podien seguir tal i com estaven. Ja li ho he contat moltes vegades, senyora Garcia, si els diners foren d'ells i els tocara gratar-se la butxaca les coses igual serien d'una altra manera. Per cert, la fotografia del nostre senyor alcalde és tot un poema: la mà subjectant-se la barbata, el dit índex de la mà dreta en posició yo también apoyo a Zapatero, els ulls migs tancats, en resum, un intel·lectual.

Per fi, aclamat, ha tornat Robespierre. Ja era hora, senyora, ja era hora. El més incisiu dels seus col·laboradors

torna amb un alegat contra el bipartidisme. Trobo que deu tindre raó, això del voto útil no sé per quin motiu automàticament em fa vindre al pensament l'expressió aquella del bobo útil. Sí, hi ha molta cosa a triar, que jo ho he vist. Partits de tots els colors i colorins: carlins, falangistes, republicans, comunistes, antitaurins, humanistes, prosoviètics... Bonica també la metàfora de la serp amb dos caps.

Pere Bausà ens explica que si no parem d'ací a dos dies viurem en un munt de plàstic. Com sempre, em posa l'ai al cor. Si els peixos es mengen el plàstic i jo em menjo els peixos, acabo per menjar-me el plàstic i sóc conscient que si un dia em cruspia una safa o un poal marca tatay no ho podria pair i se'm quedaria a la panxa i m'agarraria algun mal roïn i em moriria. Però si no puc menjar peix perquè menjo plàstic, si no puc menjar carn perquè els animals estan criats amb clembuterol, si les bledes les ensofaten amb verí... què faré? Deixant la hipèrbole de banda, estic convençut que que el món va cap a la destrucció, que això no té aturador i que els nostres fills —no els nostres néts, no— estan sense remei condemnats a passar-les putes. Només podem fer dos coses: amagar el cap com els estruços o posar-nos tots a foliar com a descosits. Es lo que hay. Mentrestant, com el Capità Enciam, no tenim més remei que

creure que els petits canvis són poderosos i iniciatives com les que fan alguns supermercats de fer pagar les bosses de plàstic o descomptar-li al client el valor de la bossa si no l'agarra, poden contribuir a allargar l'agonia una temporadeta més. No?

Ja ho diu Carles Lluch, una societat sense valors. Haurem de llegir el *Parlaràs de mi* (per favor, senyor maquetador, seria tan amable de posar-me en cursiva el títol de la novel·la? Gràcies); ja vaig llegir *La creu de Cabrera* i em va agradar d'allò més.

Què és el que es veu a la fotografia que il·lustra la meua col·laboració? Escolte'm, senyora meua, de vegades penso que vostés a mi m'han pres com si jo fóra un d'aqueixos deslligats del futbol que no tenen ni idea de futbol i, pel que es veu i diuen, tampoc de matemàtiques.

Benicarló, el nord de les falles (Gràcies novament, senyor maquetador). Que bonic! El nord és el lloc on tots ens adrecem, per tant, Benicarló ha esdevingut far i punt de referència per a totes les falles del món. Està bé, està bé.

El candidat Barberà diu coses de substància i assenyades. Tranquil que, si no ens morim abans enverinats pel plàstic, hi ha més dies que llonganisses. Tot arribarà..

El doctor Climent està acabat.

Em sap mal que tanquen el Brasil. M'hi he passat moltes hores jugant al subhastat, al guinyot, al tute, al petaco i al billar.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA.

No cap, dona, que són Falles.

Una qüestió d'imatge

Certament, Benicarló, és la nostra casa. Però si la nostra casa ha de ser com diu, o com dona a entendre que som, el pamflet en qüestió que ha de servir-nos de publicitat, del qual fem l'anàlisi a La veu d'aquesta setmana, millor serà que ens esborren del mapa. *Paletos*, en castellà, serà el mínim que rebrem com a resposta.

A més d'un pot semblar-li una estupidesa que aquest setmanari es fique a discutir sobre un llibret per a acolorir, com voler buscar-li el sexe als àngels que diria un capellà, però la cosa no és tan senzilla. Ens expliquem, el dit llibret és la carta de presentació per als nostres visitants (i no tan visitants). És la primera impressió que rebrà qualsevol que passe per l'oficina de turisme i li caiga a les mans aquesta mena de "Cuento educativo", com diu a la seua portada.

Un llibret que té el segell de l'ajuntament i que, suposadament, té el seu vist-i-plau, no pot ser un cúmul de malifetes on hi ha errades ortogràfiques a dojo, errades gramaticals salvatges, mitges veritats sobre el que tenim, o deixem de tenir, i una sensació intrínseca que ací totes és festa i xerinxola. Tot això adobat amb un llenguatge destarifat i sense sentit que ens deixa com una comunitat de beneïts.

625

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

Sortosament només l'han fet en castellà i en anglès. I ho diem així perquè si hagués aparegut en valencià, hores d'ara, segurament estariem escoltant tot un cúmul de tonteries sobre el fet del perquè serveix la nostra llengua.

Massa vegades, massa, governs d'aquest signe, han ficat en entredit el fet de l'ús de la nostra llengua en tots els àmbits. Ara no tindran exusa ("açò" no s'ha fet ni ací, ni a Catalunya, Euskadi o Galícia), per picar-nos i culpabilitzar-nos que ací no sabem prou el castellà. Aquest desastre de llibret l'han fet a Còrdova, a Espanya, i pel que hem vist, de castellà, no han demostrat saber-ne massa.

No sabem de quin departament de l'ajuntament ha sortit la idea d'aprovar aquesta "cosa" però, ben bé, s'ho haurien de fer mirar i haver mirat.

Tampoc sabem quant ens ha costat, si ens ha costat algun diner, però, en tot cas, de cap de les maneres és acceptable que el nostre poble es cobrisca d'aquesta "glòria". Si volen fer malbé la seua imatge, la del govern municipal ens referim, ja ens està bé a nosaltres però la de la resta dels benicarlendos, que no ens la toquen. I és que ja n'hi ha prou de ser la fotesa del veïnat!

El nostre poble no es mereix tant de desprestigi. Els nostres governants, potser sí.

Carxofa: Una carxofa torrada i a punt, per a JL Guzman. És el primer exregidor de Cultura que continua anant a actes culturals. Pel que s'havia vist fins ara, als regidors la cultura els durava el mateix que el càrrec. Guzman abans anava a tots els actes, tocava, ara selecciona, és completament normal, però se'l continua veient pels àmbits de la cultura.

Panissola: Per variar. A l'alcalde de Benicarló. Dimecres passat, ben tocades les deu de la nit, els camions i les màquines encara estaven treballant al camí la Mar. Hi havia dues possibilitats: ser honrat i deixar les obres al punt que tocava i arriscar-se a perdre algun vot diumenge vinent o, naturalment, haver començat a fer els Cloto una setmana abans.

El còmic

Per Xavi Burriel

"Desdoblament electoral"

El còmic

Agraïment de la família de Joan Brusca

La família de Joan Brusca agraeix a tota la gent de Benicarló i Maestrat, així com de la resta de comarques; a les autoritats i mitjans de comunicació, les mostres de solidaritat i suport en aquests moments tant tristos.

També volem donar les gràcies especialment als companys de la Unió de llauradors per tota la seua ajuda i el seu afecte.

ASSOCIACIÓ CULTURAL LA FERAM BENICARLÓ

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON i RODOLFO SERRANO

Edita
Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
laveubenicarlo@terra.es

Amb el suport

ACADEMIA VALÈNCIA
MIAVA
LENCI
ANADE
LALLE
NGUA

Col·laboradors/ PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
SUSANNA ANGLÉS, VICENT COLL, JOSEP BARBERÀ,
J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE I EL
SAMARUC
Fotografies/ NATALIA SANZ, GREGORIO SEGARRA

Administració, subscripcions
964 475698
©COPISTERIA GRÈVOL
Dipòsit legal/ CS-193-2004
Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló

Publicitat
K&A
PUBLICITAT

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.